

S **Tomášem Rulfem**, dramaturgem [Kulturního centra Zahrada](#) v Praze na Jižním Městě, jsme se sešli počátkem srpna v jednom z mála hezkých dnů letošního "rozmarného léta". Povídali jsme si nejen o jeho práci, ale i osobním vztahu k muzice a žánrům, které Zahrada již tři roky divákům nabízí.

Tomáši, představíš neznalým čtenářům Zahradu?

Kulturní centrum Zahrada ve stávající dramaturgické podobě funguje od roku 2002. Městská část Prahy 11 jej vybudovala asi za 50 milionů korun kompletní přestavbou původních jeslí, přístavbou sálů a dvou bočních křídel. Myslíme si, že je jedním z nejmodernějších a nejhezčích kulturních zařízení v republice.

Naše centrum je určené pro děti, dospívající mládež, dospělé i seniory. Je tu bohatá kurzovní činnost, jazyková škola, výuka hry na hudební nástroje atd. Z pořadů, které mají na starosti dramaturgové, vás budou asi nejvíce zajímat koncerty. Ultraortodoxní, co se týká žánrů, nejsme. Blues, bluegrass, ethno, případně jazz, country, ale hlavně folková muzika to všechno tvoří hudební náplň Zahrady. Máme zde divadelní představení většinou amatérských souborů, které doplňuje poloprofesionální soubor Studio Láďa Ladislava Smoljaka. Funguje tu filmový klub, "Setkávání" - přednášky s projekcí, komorní pořady a autorská čtení, pořady Host v Zahradě a Film s hostem se známou osobností, hercem, hudebníkem. Zahradu vizuálně dokreslují i výstavy ve dvoraně a v malém sále, kde se odehrávají právě komorní pořady. Fungují tu

Dramaturg pořadů pro dospělé,
Tomáš Rulf

foto: zdroj: www.kczahrada.cz

sběratelské kluby, vyhlašujeme soutěže, teď nejbližší to bude fotografická soutěž?

Jak často pořádáte koncerty?

Koncerty pořádáme zhruba čtyři na jeden kalendářní měsíc. Letos poprvé tu také jednou měsíčně fungoval *Klub Lišák* zvukaře Páji Jindráka. Náplň koncertů a vše ostatní si zajišťoval sám - my jsme mu poskytli pořadatelské zázemí. Jeho koncerty byly velmi zajímavé, přivedl sem diváckou obec, kterou bychom sem zase nedostali my. Byl tu například Oskar Petr, Cop, Bezefšeho? pro mě objevil například Magdu Brožkovou.

Podle čeho vybíráte hosty na koncerty? Osobní zkušenost, poptávka diváků?

Vybírám podle sebe, třeba co si rád poslechu, ale mediální zajímavost a rozmanitost (v mezích žánru) je jistě také důležitá. Uvádíme každý měsíc jednu "hvězdu folkového světa" např.

Žalman a spol., HopTrop a podobně. I když někteří umělci jsou mediálně promílaní jako třeba Honza Nedvěd, koncert pak je o něčem jiném, než dojem získaný z médií.

Uvádíme i mnoho kapel méně známých a při výběru mi pomáhá internet. Prostřednictvím webu a ukázek v Mp3 si můžu udělat představu i o skupinách, které jsem osobně neviděl. Internet také umožňuje rychlý kontakt s kapelou při sjednávání podmínek vystoupení a uzavírání smluv. Bohužel některé soubory webovou prezentaci podceňují, vážne aktualizace, historie je samá legrace a přezdívká, ale mě z pohledu pořadatele chybí například ukázky v Mp3 nebo repertoárový list kvůli OSA či přehledně zpracované požadavky pro zvukaře. Uvítáme i kapelní plakátek ke stažení, který odpovídá představám skupiny. Jako to mají například Bezefšeho.

Je i možnost, že by kapela měla zájem v Zahradě vystoupit a oslovila tě?

Budu velmi rád, když se i amatérské skupiny budou ozývat. Zahrada je pořád ještě v záběhu a dá se říct, že nabízíme "zaváděcí ceny". Stačí, když mě kontaktují - mailem, dopisem, poskytnou nahrávku - a pak sjednáme podmínky vystoupení. V současné době chceme do smlouvy při sjednávání koncertu zahrnout podmínku minimální návštěvnosti (cca 1500 Kč). Když kapela není soudná a přivede do hlediště pět kamarádů, z 60 Kč vstupného neuhradíme ani světlo, natož techniku, klimatizaci atd.. A v sále, který má kapacitu 180 míst pokud není 30 - 40 diváků, nemá z toho dobrý pocit ani skupina ani my. Ta částka bude určitá pojistka, aby si zde kapely nedělaly zadarmo zvukové zkoušky. My zajistíme běžnou propagaci, ale o návštěvnost koncertů se musí postarat méně známá kapela také sama. Měli jsme tu skupiny, jejichž jména z plakátů neznáme, koncertující třeba jednou za půl roku, které si pozvaly všechny kamarády a sál zaplnily ze dvou třetin. A jindy na skupiny dosahující téměř na první ligu zůstal sál skoro prázdný, protože jejich jméno na plakátě zatím větší diváckou obec nepřivede. Nás to ekonomicky nezruinuje, ale je to smutný pohled.

Jak moc velký limit tvoří finance?

U začínajících kapel finance nejsou až takový problém, i když koncert nakonec vyjde ve ztrátě, nejsou to desetitisícové částky. U zavedených skupin tvoří honoráře 70% a více z nákladů, které s pořadem máme a tam jsme limitováni kapacitou sálu. Nechceme příliš zvyšovat vstupné, cena přes 200 Kč byla jen u několika málo výjimek. Snažíme se vstupné a náklady vyvažovat, jsme příspěvková organizace a nějaké finanční zázemí máme v městské části. Když si vezmeme rozbory za minulý půlrok, tak to vychází plus mínus nula - myslím tím honoráře kontra vybrané vstupné. K té kladné nule nás tlačí takové skupiny řekněme středně zavedené, které nemají tak vysoké nároky na honoráře a přesto sál spolehlivě zaplní.

Jak jsi spokojen s návštěvností?

Návštěvnost by mohla být lepší, možná že máme ještě rezervy ve větší propagaci a také těžko můžeme konkurovat již zavedeným klubům. V Praze je v pořádání koncertů velká konkurence, řada klubů má mnohaletou tradici, a divácká obec není tak velká, abychom pokaždé vyprodali sál.

Jsmo uprostřed prázdnin, jak bys hodnotil skončenou sezónu z pohledu pořadatele koncertů?

Za uplynulou sezónu, vezmeme-li to z pohledu školního roku, jsme uspořádali 39 koncertů, což je docela dost na to, že jsme multifunkční zařízení. Velmi úspěšné akce byly ke konci sezóny, nelze nezmínit koncert Hradišťanu - dlouho dopředu vyprodaný. V lednu tu byl hojně navštívený koncert Roberta Křesťana s Druhou trávou, v březnu charitativní koncert pro jihovýchodní Asii s Nezmary, s Pavlínou Jíšovou a Zbyškem Raškou a se skupinou Pouta. Velký překvapením byla méně známá skupina True Harmony, která přivedla do hlediště přes stovku diváků. Byl tu Franta Nedvěd, Kamelot, skupiny středního folkového proudu, zvláštní koncert pro fajnšmekry tu měla Zuzany Mojžíšová ze Slovenska.

A z pohledu osobního?

Z osobního hlediska, asi se budu opakovat, těžko to oddělovat, mě potěšil Hradišťan, Pouta, skupina Navzájem s Irenou Motlíkovou, Magda Brožková v Klubu Lišák, bylo by toho víc.

A co na blížící se sezónu chystáte?

Hned v září chystáme Nezmary - poprvé čistě akusticky, bez ozvučení. V říjnu tu budou Taxmeni a Pavlína Jíšová s CS

V KC Zahrada vystoupil např. i Karel Plíhal

foto: zdroj www.kczahrada.cz

Bandem, v listopadu chystáme velký bluegrassový svátek *Bluegrass Garden* se skupinami Reliéf, Drive a Modrotisk. Modrotisk dokonce vystoupil v září 2002 jako první skupina v koncertní činnosti Zahrady. Plus jedno překvapení - Luboš Malina a Martin Fridrich s *Dueling Fingers*

. V lednu by měla přijet Druhá tráva s Robertem Křesťanem, kteří tu měli úspěch a líbili se divákům i nám. Detailní program najdete na webu Zahrady, na tištěných plakátech, případně v dalších propagačních materiálech.

Z provozního hlediska přibude nový vstupenkový systém a číslovaná sedadla. A s výstavbou nového Centra Chodov chystáme i upravený orientační systém, aby nás diváci snáze našli, případně i zvýraznění orientačních bodů pro automobilisty.

Navštívil jsi letos nějaké koncerty nebo festivaly nebo koncerty a co tě zaujalo?

Naposledy jsem byl na Jamboree ve Strakoniciích. Bluegrass je muzika, která mě začíná hodně bavit. Viděl jsem část programu a to odpoledne a podvečer mě nejvíc zaujala Druhá míza Vojty Zíchy. Není to sice jistě pro čtenáře žádný objev, ale na tom muzikantovi bylo vidět, že hraje s chutí, za ničím se nežene a jejich koncert by mě potěšil i tady u nás. I když nevím, jak by to bylo s návštěvností?

Čím tě oslovuje právě muzika žánrů FTC?

Můj hudební vývoj byl delší: od haevy metalu, přes punk, art rock či Depeche Mode, jsem se prokousal k českému folku. Částečně to u mě vychází z obliby nástrojů, které se používají v té hudbě. Folk je v tuto chvíli "mému srdci nejbližší", ačkoliv se může někomu zdát, že to je muzika, která zrovna "neletí".

Máš nějakou hudební minulost, případně současnost?

Chodil jsem na kytaru k oblíbenému učiteli panu Hanušovi do KD Kovoprůmyslu v Praze 5 a dostal jsem se tak k aktivnímu muzicírování - trampské a folkové písničky jsem si hrál vlastně od začátku. V prvním ročníku na gymnáziu jsem nechtěl být pořadatelem, to mi připadalo vůbec to nejhorší, ale od snah o nějakou osobní prezentaci v muzice se člověk najednou ocitne na druhé straně, ani neví jak. Tedy od postpubertálních rockových kapelních pokusů, přes muziku pro amatérské divadlo jsem se dostal sem na místo dramaturga a pořadatele. Co se týče hudebních nástrojů, od hraní na akustickou kytaru, elektrickou kytaru, elektronické nástroje, jsem se vrátil zpátky k akustické kytarě, teď jsem si oblíbil praktičnost ukulele. Myslím, že jsem takový ten typický amatérský muzikant, který by rád hrál na vše, rád si všechno osahá, ale na nic neumí pořádně. A nyní mám svou parketu v producírování u domácího panelákového krbu a docela si s tím vystačím.

A jakou muziku rád posloucháš?

Možná to bude znít zvláště, ale já rád poslouchám rádia. Rád se nechávám překvapovat, co mi hudební dramaturgové nabídnou. Vstávám s radiem Classic, v práci poslouchám internetové Rádio Folk, v autě Radio 1 nebo Radio Beat a v ložnici mám naladěné Country Radio. A pokud si mám sám pustit nějaké CD, které by mi udělalo radost, je to určitě něco z folkové hudby.

Tomáši, děkujeme za čas a přejeme tobě i Kulturnímu centru Zahrada spoustu krásných koncertů a spokojených návštěvníků.